

# Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. N<sup>o</sup>. 40.

Tolvte Session.

## 24de Møde.

Løvedagen den 10de November Kl. 1.

(Fortsat.)

**Brock**

(fortsat.): Jeg har nævnt det efter Commissionens Betænkning, som utryffeligt nævner det som det formeentlige praktiske Resultat og Udbytte af Operationen, men jeg har ikke sagt, at det vilde være Udbyttet af de private Grunde. Jeg har overhøvedet ikke stillet mig paa noget som helst Standpunkt, der kan kaldes de private Grundeieres. Ja, jeg er tværtimod fuldkommen enig med den høitærede Minister i, at det vistnok er Luftkasteller, som foresøve de private Ciere, naar de troer, at deres Grunde skulle være op til fabelagtige Priser. Ja, Luftkasteller have fremkaldt hele Sagen, men desværre Commissionens Betænkning viser netop, at Krigsministeriet har bygget med, at det er de overdrevne Speculationer i Grundene udenfor Kjøbenhavn, der hos Krigsbestyrelsen fremkaldte hiin Plan af 1857, som den skulde have Penge til, hvilke den troede at skulle finde i hine Grunde. Jeg troer rigtignok, at det vil vise sig, at man fra alle Sider har gjort sig skyldig i overdrevne Beregninger, og at det meget gjerne kan være, at der er Tale om idel Luftkasteller, men netop fordi jeg mener, at det er af høieste Betydning ikke at nebbryde Grundloven for at bygge Luftkasteller, netop derfor har jeg idag talt imod den høitærede Minister, som jeg har anseet det for Pligt, at have sagt, hvad jeg har sagt.

## Indenrigsministeren ad interim:

Jeg er enig med den ærede Landstingsmand i, at vi skulle see Sagen naturligtvis fra det retlige Synspunkt (Brock: Naa!), men det er paa ingen Maade dermed givet, at det som en Jurist vil komme til, er Noget, vi Alle kunne være enige i. Det er den lovgivende Magt, der har at bedømme dette fra sit Standpunkt, og hvorvidt Almeenvellet kræver Noget eller ikke, anseer jeg aldeles ikke en Jurist for at have særlig Qualification til at bedømme. Det ligger virkelig meget mere under de Betragtninger, som det er givet f. Ex. Indenrigsministeriet at varetage, end at det er Noget, som de, hvis Standpunkt det er at udvikle det Retlige, kunne bedømme. Jeg har udvillet saaa tydeligt, at det maa være i Almeenvellets Interesse, at Expropriationen foretages, og aldeles reent i Almeenvellets Interesse uden Hensynet til Befæstningen og Alt, hvad der staaer i Forbindelse dermed. Det er, fordi vi holde af Jorden og den frie Afbenyttelse af Jorden. Kunne vi faae Noget til at overtage den frie Afbenyttelse af Jorden — ja, med største Fornøielse, det er os aldeles ligegyldigt, hvem der faaer den og tjener Penge derved. Det er Indenrigsministeriets Standpunkt. Jeg er i høieste Grad bleven forbausset over, at den ærede Landstingsmand bemærkede, at Staten skulde saaledes have opgivet den reelle Ret til at indskrænke Besiddelsen ved senere Lovgivning. Det stemmer aldeles ikke med den Ansættelse, som er gjort gjældende af Commissionen. Det var kun net gaaende til at stille af det Terri-